

Sabima kartleggingsnotat 5-2025

Artskartlegging i Salten i 2025

Av Bernt-Gunnar Østerkløft

Utfordrende sommer

Mye av Saltens flora er undersøkt fra før gjennom Prosjekt Salten flora. I 2025 skulle noen dårlig kartlagte områder besøkes og de fleste ligger noe unna allfarvei. Våren ble sein og i fjellet lå store mengder snø til lenge etter St Hans. Og da sommeren endelig kom så kom det langvarig varme med tempereturer på tredvetallet, tørke og ubehagelig mye klegg. En skitur i mai på jakt etter blomstrende mogop medførte langvarig kneskade og kortere turer enn planlagt.

Fokus ble da å oppsøke dårlig undersøkte områder innafor en dagsturs lengde og områder med utsatte og truede arter som kalkstrandområdene i Bodø med flueblom, marisko og flere rødlistearter. Sterk økning i ferdsel fra turgåere, campinturister og guidede turer fra passasjerskip er i ferd med å ødelegge disse forekomstene.

Likevel har jeg 1610 registreringer i artsobs fordelt på 502 arter, herav 350 karplantetaxa. Noe er fra mitt urbane nærmiljø der det stadig dukker opp noe nytt. Mye er fra turer der jeg har benyttet bil for å komme nærmest mulig lokalitetene. En del belegg er tatt og blir gransket og avhendet til universitetsmuseum.

Nordlands fylkesblomst rødsildre

Sesongen begynner alltid med den første rødsildra som viser sine blussende kinn allerede midt i mars. Men i 2025 ble det sein vår og blomstring som her midt i april i Ausvika på nordsida av selve Bodø by.

Futlia og Hunstadlia i Bodø

3. og 17. mai undersøkte jeg disse to plassene fordi der i 1955/56 var registrert skogjamne av avdøde botaniker Johannes Reiersen. Skogjamne er sjelden i Salten. Etter to hele dager i området klarte jeg ikke å gjenfinne arten der. Trolig er den utgått. Tidligere var den frodige lia brukt til beite og skogen avvirket til brensel. Nå er det tett blandingslauvskog med noen spredte magre lyngrabber – uten tegn til skogjamne. Men mye annet å finne, bl.a. et par hjort som er temmelig sjelden i Salten. Trolig i spredning nordover. Kravful gullstjerne vitner om god næringsrik skog. Russeblåstjerne hører ikke til der. Rødsildre i en bakke med forvitringssand. Skogen var dekket av tusener blomstrende hvitveis. I alt 46 arter, 48 registreringer og belegg som ikke er ferdig vurdert.

Hvitveis i Futlia

Ljøsenhammern

24. mai tok jeg turen til fjellet sør av Ljøsenhammersætra i Bodø der det tidligere er registrert en utpost med mogop. Den skal jo ikke høre til i vår nordlige flora. I håp om å se den i blomst spente jeg på de klustersmurte skiene og bakset meg oppover bakkene i stiv kuling. Mogopen fant jeg for rabben var forblåst og snøfri., men det var en svært liten forekomst og uten blomster. Bare blomsterstilken stod igjen etter at harepus eller lirypa hadde forsynt seg med vårlig vitaminrik sikringskost. En større rosett og en litt mindre få meter unna. En håndfull meget små rosetter innved hovedplanten tyder på at den hadde satt modne frø tidligere år for arten setter vel ikke sideskudd? Hvordan den kom seg dit er et stort spørsmål. Satt ut av mennesker eller kommet med fugl? Om den på sikt er levedyktig er vel tvilsomt da det ikke er noe genetisk fornying.

Ellers gjorde et lirypepar hevd på plassen og lapprosa viste knapt sine blomsterknopper. Småspoven trillet i det fjerne. Og fjellvåken varslet engstelig og avslørte sitt revir uten nærmere adresse. I alt 29 arter bokført i vinterlandet.

Mogop

Øvre Valnesfjord – vårtur

30. mai gikk turen til Valnesfjord i Fauske for å ta turen innover våtmarkene i Sjunghatten nasjonalpark særlig med tanke på å oppleve fuglelivet i et område jeg kjenner godt fra tidligere. Men våren var som kjent sein og is og snø gjorde at turen ble kortere enn tenkt. Men noe var feil. Der det var isfritt vann var det uvanlig lite fugler å se og høre. Normalt ligger ender i råkene og vaderne piper i kor. Stille!

Noen få fiskemåker var der og planla reirplass på små holmer. Tre par horndykkere hadde sett seg ut noen flaskestarrbelter – hyggelig det. Men normalt er der flere. En enslig rødstilk påsto jeg var tjuv og gjentok det stadig. En rødvinge mot normalt et kor i skogen. Skjelledekka var heller ikke å høre – det er strandsnipa. Ingen glutsniper. Påfallende lite fugl å høre eller se – i forhold til tidligere år. En våryr lappvier prøvde seg. 40 registreringer og 39 arter, planter og fugl.

Lappvier

Mjelle SV-skråningen, Bodø

8. juni gikk turen til Bodøs kalkrike og omsungne utfartsområde Mjelle «der sjøl kråkeskrikan har en vennlig klang». Der har jeg sett et fåtall av den truede orkideen flueblom. Her er den nær sin absolutte nordgrense og er eksponert for svært mye tråkk fra alle som skal oppleve dette stedet. Gledelig var det derfor igjen finne arten der i blomst og med flere individer enn tidligere. 12 individer der det tidligere var kun et par og i tillegg en helt ny forekomst med 3 individer. Dessuten gode bestander av rødsildre, reinrose og rabbetust. I alt 9 arter.

Flueblom

Ausvika og Gjura, Bodø

13. juni gikk turen til et annet av Bodøs mye brukte friluftsområder. Her er det en svært artsrik og sårbar strandflora som er sterkt utsatt for slitasje. Det er derfor viktig å observere utviklingen år for år. I 2024 var første gang vi gjennom Salten naturlag fikk Bodø kommune med på å gjøre et kritisk tiltak med å sette opp sperreband rundt de viktigste forekomstene av flueblom og marisko. Det ble og fulgt opp i 2025. Planlagt reparasjon av stiene kom ikke i gang som planlagt. Stadig nye stier medfører sterk erosjon i kalksandflatene, reinrosemarka. Gledelig å finne hele 16 blomstrende flueblom samt en håndfull der den ikke er sett tidligere. Dessuten var de tre forekomstene av marisko intakte og i tillegg ett enkelt individ i blomst for første gang etter å ha vært iaktatt over en periode på 6-7 år. Altså er den vegetativ mange år før blomstring.

På østsiden av Rv835 i Ausvika er det anlagt et deponi av skrapjord fra hist og her. Og der vokser det opp mye rart. Tromsøpalme og kjempeturt (SE), forvalurt (HI), vinterkarse og sibirvalmue og mye annet som er uønsket i området.

Ovenfor dette deponiet ligger en bergnut kalt Gjura (Gygra). Der har jeg tidligere overraskende registrert en liten bestand marisko i kalkrik forvitringssand. Der har noen funnet ut at de skal holde konserter med publikum og havutsikt. Hyggelig var det derfor å telle drøyt 40 individer der de fleste var vegetative. Mitt håp er at det i lengden blir for tungt å bære opp alle instrumentene dit, men hvem vet. Jeg har sagt hva meg synes om det hele. Denne dagen la jeg inn 103 funn i artsobs fordelt på 89 arter.

Marisko

Skjelstad, vest av Forsvarets stasjon

15 juni ville jeg undersøke fjellfloraen i de kalkrike rabbene i strandbergene bak Forsvarets stasjon – avsperrert område. Nettopp derfor er plassen skjermet for allmen ferdsel og mye slitasje. Naturtypen burde passe godt for flueblom som finnes nært både sør for og nord av dette strandområdet. Men heller ikke i år klarte jeg å finne den der. Men mye annen verdifull fjellflora. Rødsildre, reinmjelt, reinrose, rabbetust og fjellnøkleblom for å nevne de som er rødlistet. Fagerknoppurt er i kraftig spredning i området og er nå i ferd med å ta helt over i deler av området. Under antennene er det oppslag av tusenvis dunbjørk og om få år vil den ta helt over kalksandflatene med artsrik flora og alt som hører til med den. Forsvaret er varslet om behov for tiltak. Området har et rikt fugleliv med flere truede arter. Selvsagt fordi der er lite forstyrrelser. 64 arter registrert denne dagen.

Reinmjelt

Ausvika, Bodø

18 juni tok jeg igjen turen til Ausvika for å se over forekomsten av flueblom. Og denne dagen fant jeg hele 17 blomstrende individer. Sperreband sjekket.

Flueblom, de fleste krokete og skeive denne dagen. Utsatt for tråkk?

Skjelstad naturreservat og tilstøtende arealer, Bodø

21. juni oppsøkte jeg naturreservatet for å se utviklingen etter at et gjeng villsauer ble satt ut for å beite ned krattskogen som var i ferd med å ødelegge naturtypen. For noen tiår siden var området brukt som beitemark, men tok slutt for mange år tilbake. Og sauene hadde virkelig tatt oppgaven på alvor – kanskje litt i overkant. Alt av bjørkespirer fra stubbene og svenskasal var totalt uten løv. Tiden vil vise om alt blir som før.

34 arter registrert bl.a. reinrose, reinmjelt, østersurt på en sandvoll i flomålet og kjevlestarr i sumpen. I flomålet rundt de grunne vikene var belter med ishavsstarr. Og ved den gamle hytta til Forsvaret holder et titalls lutzgraner til og sår sine frø inn i reservatet. Men enn så lenge har jeg ikke observert oppslag av frøspredte trær i selve reservatet.

Ishavsstarr

Småvatnan, Bodø

Småvatnan ligger noe avsides til nordvest av mye besøkte Steigtinden. Kanskje derfor var det ikke gjort noe registreringer der. Så 24. juni tok jeg turen opp bakkene i ukjent lende langs en smal frodig bekkedal mellom svært næringsfattig gneis. I bekkedalen var der kun de vanlige artene en forventer å finne i lavurt bjørkeskog. I de magre heiene klarte knapt fjellkreklingen seg og rome i de fuktige partiene. Et oppmuntrende innslag var ei lita kalksteinsåre ved en foss som straks utvidet mangfoldet med bl.a. reinrose og rødflangre. Ved vannene var der ikke noe spesielt å melde utenom ei enslig grasmarihand og noe som ser ut å være kystsoleie på sand mellom et grunt vann og bjørkeskog. Belegg er sikret. 137 registreringer og 97 arter.

Småvatnan

Skautuva, Bodø

28. juni fikk det vonde kneet kjørt seg igjen opp bratte liene opp til Skautuva som utgjør et vestlig grensepunkt i Sjunghatten nasjonalpark. Stedet ligger i nordkanten av en kalkrik fjellrygg som strekker seg fra Bodø by og halvannen mil norover med et meget rikt mangfold. I 1969 har avdøde botaniker Harald Andersen registrert skjeggstarr på toppen av Skautuva. Og nå ville jeg vite om den fortsatt var der. Og det var den. Overraskende nok for stedet er veldig nært havet.

126 registreringer fordelt på 94 arter. Bl.a. reinrose, rødsildre, fjellpyrd, fjellnøkleblom, skjeggstarr og heilo som satte stemningen med sin melakolske, engstelig fløytetone. Alle (NT). Ingen bilder av skjeggstarren ettersom jeg mistet fotoapparatet på turen opp. På nedturen traff jeg ei jente fra Oslo. Og mens vi pratet så så jeg kameraet ligge i lyngen. Rare greier!

Greplyng

Mjelle, Bodø

5. juli gikk turen forbi strendene på utfarsstedet Mjelle med hensikt å undersøke huldrevekster i urene innafor. Men en vond fot fikk nok ved nordenden av den flotte Nordlisanden. Og mens kaffen smakte falt øynene på en flueblom innved en stein like forran føttene. Et helt nytt funnsted. 9 arter notert på kaffeplassen før jeg noe slukøret haltet heimover.

Flueblom

Sørfjorden, Bodø

6. juli gikk turen fra Heggmoen og nordover eidet mot Sørfjorden, ei grein av Mistfjorden. Nokså ulendt terreng, men ei hytteforening hadde løst noen av de vanskeligste partiene med vellagede klopper. Jeg har aldri tidligere besøkt området og det hadde visst heller ingen kartleggere heller. Nesten ingen ting registrert der fra tidligere selv om den nordlige delen av området inngår i Sjunkhatten nasjonalpark. Det som vakte min store nysgjerrighet var navnene Norde- og Søndre Bladtjønna, noen små skogsvann på kartet og begge i nasjonalparken. Ut fra det geologiske kartet var forventningen likevel avmålt.

I begge tjønnene var der hvite kantnøkkeroser, riktig nok i bristeferdig knopp, vanlig tjørnaks, tusenblad, elvesneller og bukkeblad. Belegg av kantnøkkeroser og bilder av splittet knopp ligger på artsobs. Lengre nord var noen småtjønner med takrør som ikke er dagligdags i Salten, men finnes hist og her. Vannene kunne nok vært undersøkt nærmere, men det fristet ikke å stå i ro mange minuttene pga klegg og blinding. Oppe i de magre heiene var det litt bris og en skyggefull hammer med praktfull utsikt utover Sørfjorden der det ligger en gammel samisk boplass.

Nøkkeroseblad i Sørbladtjønna

Sørkjøfjorden

Takrør

Sulitjelma, Fauske

9. juli tenkte jeg å realisere en botanisering rundt Tverrelvvatnan på fjellet nord av bebyggelsen. Det ligger en marmoråre ved vannene. Det går anleggsvei helt opp til demningen ved utløpet. Med litt flaks ville Tverrfjellveien være kjørbar helt opp. Det var den ikke. Flere fonner lå over veien like ovenfor Nysulitjelma. Bare å ta beina fatt. Oppe ved første fonna stod en bil fast. Et tsjekkisk par hadde forsøkt å kjøre gjennom fonna, men hadde heldigvis satt seg fast og ikke veltet nedover bratta – 45 grader ca. Hadde gått ille. Men den gode samaritan i fjellsko fikk bakket bilen ut og rygget ned den svingete veien. Etter kom et lykkelig, men skjelvende par, barføttes i slippers og var glad for å ha berget livet.

Tverrfjellveien

Vell oppe på platået var det vinter, islagte vann med en god halvmeter snø på. Og ikke annet å finne der uten snø og iskrystaller. Men i den sydøstvendte og kalkrike fjellskråningen under var der mye spennende å finne.

109 registreringer fordelt på 89 arter var oppmuntrende. Rødsildre, reinmjelt, buefrytle, reinrose, fjellpryd, kildesyre, fjellnøkleblom, grannsildre, ullbakkestjerne, moselyng og fjellsolblom nede på brinken. Alle rødlistede arter.

Svarttjønna, Valnesfjord i Fauske

12. juli tok jeg turen til Svarttjønna i Valnesfjord der jeg tidligere har gjort spennende observasjoner. Et lite skogstjern omkranset av kalkrik skog og rikmyr. Ut fra tidligere observasjoner fant jeg det nyttig å se nærmere på de hvite nøkkerosene. Dessverre var de ikke kommet i blomst enda så turen måtte gjentas. I løsmatte/torvmoser i vannkanten vokser orkideer jeg mener er smalmarihand. Bilder i artsobs og belegg tatt. innover rikmyra mange lappmarihand og grasmarihand. I skogkanten skogmarihand. Myggblom er sett der i 1974 av avdøde botaniker Harald Andersen. Ettersøkt flere ganger, men ikke gjenfunnet. 27 registreringer i artsobs og 20 arter.

Svarttjønna

Skjelstad naturreservat, Bodø

21 juli tok jeg turen til reservatet for å se hvordan varmen og tørken hadde virket inn på vegetasjonen etter den uvanlig langvarige varmen. Og der var det tørt, ja. Bare et par orkideer, lappmarihand i skyggen av en vier var ikke avtørket og fortsatt i blomst. Der en normalt ikke kan sette fot var det tørt land. Et par små tjern var det fortsatt 10 cm vann over dye. Der satt 19 gråhegrer og pusset seg. En storspovepar holdt det gående og avslørte avkom i graset. En sandlo hadde reir med fire egg utenfor selve reservatet. Trolig var det varmen og tørken som hadde fått fjæresivaks i ei dye til å forvokse seg. Trodde det var noe sjeldent, men belegg studert i stereolupen avklarte at det ikke var noe sjeldnere. Lite å finne, 8 arter og sist notert regnklegg. Foretok heller ingen telling av den forekomsten.

Hålheia, Valnesfjord i Fauske

28 juli dro jeg for å finne hvilke nøkkeroser som vokste i ei myrtjønne inne i magre heiene oppe i dalen. For mange år siden gikk jeg forbi denne tjønna under elgjakta en frostklar oktobermorgen. En god halvtimes gange fra bilvei. Vell framme ble jeg overveldet av hundrevis blomstrende soleinøkkeroser. Og mellom disse svømte to smålomunger med en av foreldrene.

Soleinøkkeroser og smålomunger

Arter notert og bilder tatt før jeg labbet videre i retning et mindre skogsvatn for å se etter vannplanter også der. Underveis råket jeg på to små tjønner og i den ene var det mengder soleinøkkeroser og også der to smålomunger med begge foreldre. Så hyggelig! Og i den tredje også vannplanter, men ingen nøkkeroser.

soleinøkkrose

På vei til Lisjsvartvatnet, skogsvannet, gikk jeg opp 2 voksne liryper med syv godt flygeferdige kyllinger. Fuglen er blitt så sjelden i strøket at jeg nesten tok til tårene og husker min barndom da rypene kaklet i hvert et kratt. Bestanden desimert av jakt på seksti- og syttitallet. Kunne 1968 se hele 52 rypejegere samtidig i fjellet der.

I Lisjsvartvatnet var det fornemste noen fjellpiggknopp. Men i skogkanten på tur heim gikk jeg opp et kull storfugl med fem kyllinger – lite flygeferdige. Arten en tilnærmet sjelden i dalen.

55 registreringer i artsobs og 33 arter en regnvåt dag.

Svarttjønna, Valnesfjord i Fauske

29. juli besøkte jeg igjen Svarttjønna med forventning om at nøkkerosene hadde utfoldet seg. Og det hadde de virkelig. Og vakre er de jo der de flyter på det mørke vannet. Hvite og gule sammen. Men hvem er de?

Nødvendig fiskeutstyr var medbrakt for anledningen. Men det var ikke helt enkelt å få napp, ei helle å få «fisken» i land. Det vil si en liten ørret tok sjansen, men en skal jo være snill med de som er små. Noen belegg ble det til slutt. Og studert nærmere under lupe så var konklusjonen at det ikke var helt rene kantnøkkeroser, men hybrider – mer eller mindre – mellom kantnøkkerose og hvit nøkkerose.

Det er variasjon i nøkkerosenes størrelse noe jeg tenker kan skyldes at begge underartene av hvit nøkkerose er involvert. Trolig er der introgressjon av gener fra begge artene med tilbakekrysning og mellomformer.

Trekk for kantnøkkerose er:

Kantet blomsterbunn, halvåpen blomst, pollentråder bredere enn pollenknapper, konkav arrskive.

Trekk hvit nøkkerose er: Pollenkorn har noen papiller mye lengre enn brede (400x). Sammenfalt blomst 4,7 cm fra bunn til topp, men mange eks er større. Kun 11 arrstråler tyder på smånøkkerose. Alt i alt er bestanden trolig hybrider mellom hvit nøkkerose og kantnøkkerose.

Kantnøkkerose x hvit nøkkerose. (Flere bilder i artsobs)

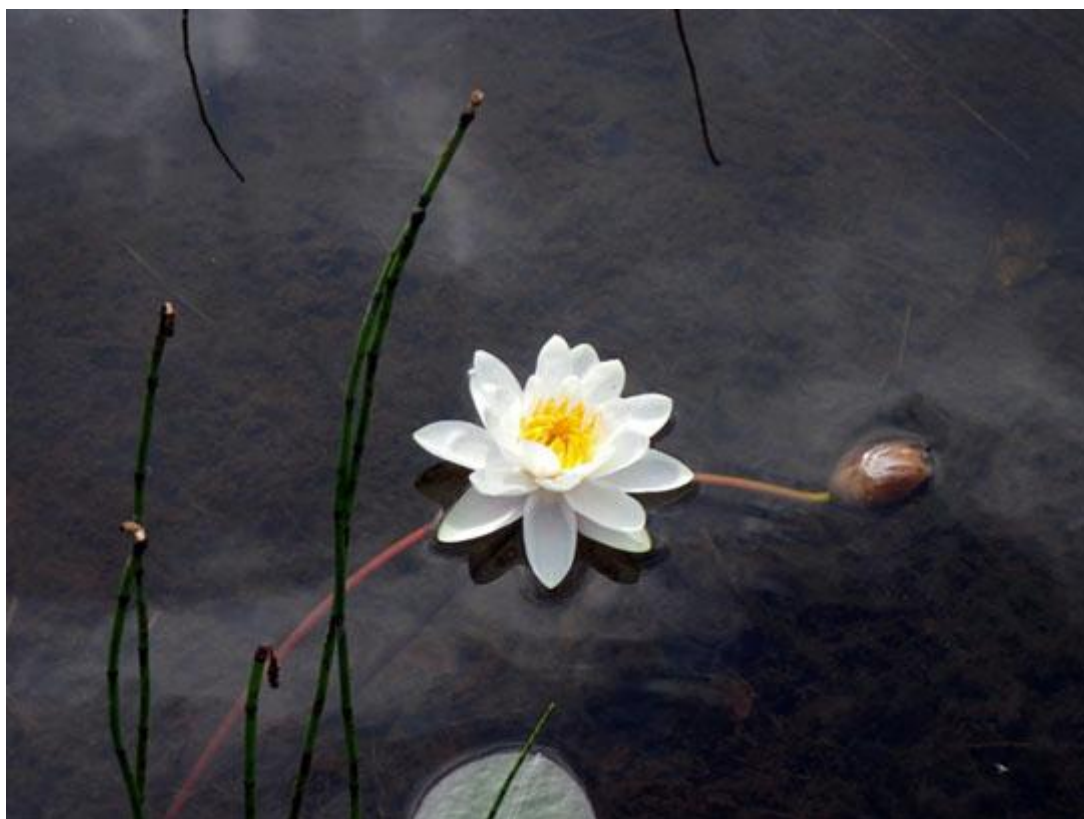
Soleinøkkerose Svarttjønn

Langvatn, Festvåg, Bodø

Den første august dro jeg til et lite skogsvann som ligger på en «sprekk» mellom to bergarter nord i Bodø. Nordsiden kalksilikat og sør granitt. Jeg har tidligere sett nøkkerose i vannet og nå ville jeg finne ut hvilken. Kalksilikaten tenkte jeg og ville gi gode forhold og et spennende mangfold både i vannet og heiene/myrdragene. Det stemte med Langvatn, men ikke med heiene og myrene i nord som var preget av surt miljø og fattig vegetasjon.

I Langvatn var det en fåtallig bestand av nøkkeroser som jeg fikk tatt et belegg av og studert nærmere, bl.a. under stereolupe. Konklusjonen er at det er noe tilsvarende som i Svartjønna i Fauske – hybrider melleom kantnøkkerose og smånøkkerose med mest karakterer tilhørende smånøkkerose.

11 arrstråler, mangler pollentråder øverst på fruktemnet, pollenkorner med papiller lengre enn bred, blomst 4,7 cm lang tyder på smånøkkerose.
Kantet, kvadratisk blomsterbunn, halvåpen tyder på innslag av kantnøkkerose.

Smånøkkerose i Langvatn, Festvåg, Bodø

Smånøkkerose, gjennomskåret knopp. Flere bilder i artsobs.

I Langvatn vokser og fjellpiggnopp, flotgras, tusenblad, tjernaks, rusttjernaks, krypsiv, elvesneller (hybrider) og botnegras – vår ville Lobelia. I rikmyra i nordkanten av vannet vokser nebbstarr (NT) og svirrende rundt, svarthøstlibbeler.

I bakken nord av Langvatn var det frodig bjørkeskog med de vanlige artene en finner i slik skog her i Salten. Litt oppmerksomhet fikk likevel ei høy stivsveve som endte som belegg.

I hei og myrlandskapet nord av Langvatn var der to tjønner jeg innbildte meg kunne være vært et besøk ettersom det geologiske kartet viste kalkholdig bergart. Men området var svært mye fattigere enn forventet. I tjønnene var det bukkeblad, tjernaks, tusenblad, elvesnelle og lite annet. Rundt tjønnene bare triviell, fattig vegetasjon, viss en ikke blir begeitret av sveltstarr da. Men vakkert landskap.

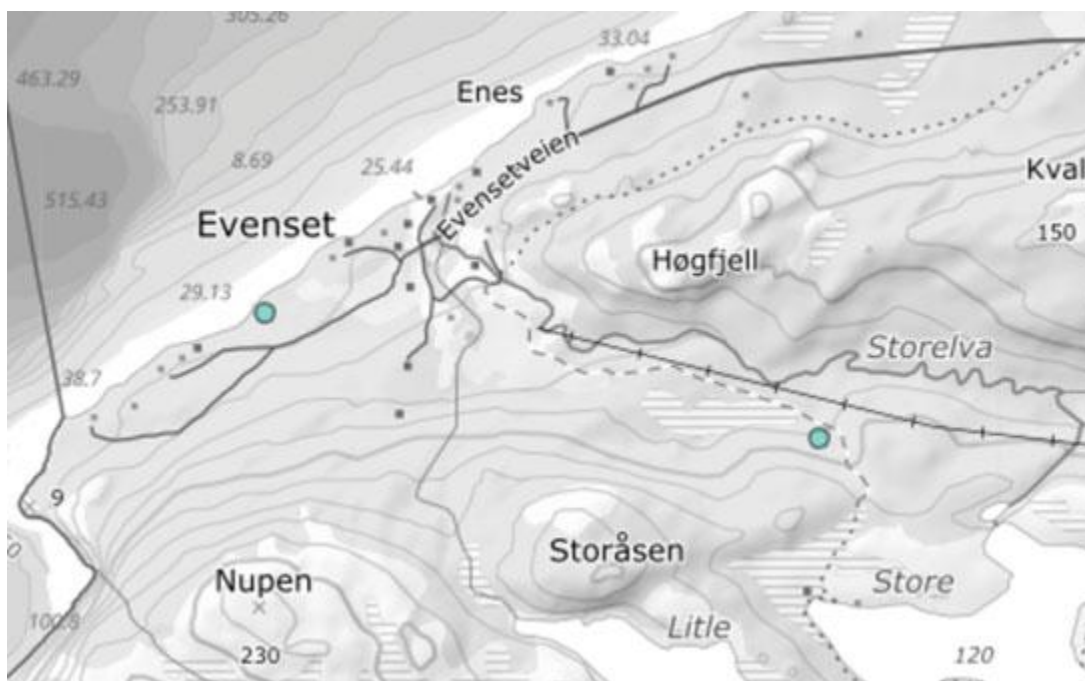
Det fattige, tørrsvidde heilandskapet, 32 grader i skyggen og hundrevis av klegg gav meg brått heimlengsel. 74 innlegginger i artsobs fordelt på 54 arter.

Evenset, Bodø

5. august dro jeg til Evenset, ei avsides lita bygd innom Saltstraumen. Dårlig kartlagt fra tidligere. Valget ble gjort fordi der var registrert skogsivaks på to plasser i området, ett i strandsonen ved fjorden og ett inne på heiene. Det hadde jeg dårlig tro på og ville se det med egne øyne. Begge funnstedene angitt i artskart ble saumfart på kryss og tvers. Mye annet så jeg, men ikke noe skogsivaks. Arten er svært sjelden i Nordland og ikke nord av Saltfjellet og naturtypene passet heller ikke for arten. Så den er ikke der. Feilregistrering i artskart! Men mye annet fant jeg, bl.a. nebbstarr og særbustarr, rustsivaks og fjæresivaks.

I strandskogen dukket en dobbeltbekkasin opp og løp forran meg noen titalls meter så jeg fikk sett godt på den både på bakken og i flukt. Den er observert furasjerende i Indre Salten, bl.a. i Valnesfjord der jeg selv har sett den tidligere.

Oppe i heiene i sør var der heller ikke noe spesielt. Dog ble jeg antastet av en par fiskemåker som mislikte mitt nærvær. I Evensetvannet var det en passende liten holme for hekkeplass og der var det nok unger. I noe dyete myr fant jeg blystarr og det løftet stemningen litt.

Funnsteder i artskart2 angitt for skogsivaks på Evenset i Bodø 22.07.2014

Osvatnet, Bodø

9. august tok jeg turen til Osvatnet ved Rv17 sør for Bodø. Osvatnet er et grunt, næringsrikt skogsvann. Også der var det registrert skogsivaks, denne gang i artsobs. Og ettersom jeg selv har trålt over mye ulikt terreng i Salten og aldri sett snurten av arten så ville jeg undersøke dette grundig. Og heller ikke der vokser det noe skogsivaks. Ved kontakt med finner i etterkant så ble registreringen endret til skogsiv.

Der var likevel noe spennende der å finne. I rikmyra i skogen nord av vatnet var der flere svært storvokste ryllsiv og ditto gulstarr og nebbstarr – 70 cm om lag. I selve vannet vokste grastjørnaks og tusenblad, fjæresivaks i vannkanten og der og noe som trolig er hybrid mellom trådsiv og sandsiv. En tuedannende starr ble og tatt belegg av, trolig hybrid med beitestarr. I alt 198 registreringer fordelt på 119 arter. Det er inklusive en kjent mariskoforekomst like vest av Rv17 og der hadde arten blitt flere individer enn for et par tiår sia.

Grastjørnaks på svært grunt vann.

Nærområdet

Det blir alltid en del turer i mitt nærområde – bydelen Løpsmarka. Da tenker jeg på strekningen Skivik, Løpsmarka, Bremnes, Løp. Og ofte dukker det opp nye arter, ofte fremmede arter. Og det er viktig å få med denne utviklingen i kartleggingen.

I strandbergene og flogene over bebyggelsen blomstrer alltid rødsildra og reinrose om våren. Og rundt det gamle fortet på Bremnes er en god bestand av tindved med kun spredte forekomter av bær. Begge artene pøbelgran, sitka og lutz og alt derimellom sprer seg stadig mer og mer og i liene er det hundrevis, sikkert tusenvis av frøplanter og eldre graner som selv setter kongler og frø. Plantanlønna dukker opp stadig flere plasser og samme gjør blåleddveden. Ikke riktig så mye blankmispel, men den og. Trosten bidrar. I Løpsmarkas bratte lauvskogsli sprer alpegullregnet seg mer og mer og er nå kommet inn på bebyggelsen. En stor bestand hybridlirekne og noe parkslirekne. Praktgullkorg, koreabronseblad, nipponspirea, rognspirea, fagerfredløs, ugrasklokke, kosrved kommer fra hagene pga utkast primært. Sibirbjørnekjeksen burde vært svartelista for den tar over veikantene og hiker seg inn i bebyggelsen. Et hogstfelt er inntatt av hundrevis rødhyll.

